

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/112/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519010479
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3519010479.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaných: 1/ X. Q., X/ H. Z., stíhaných pre pokračovací zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. h), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona, spáchané formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 2.6.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1) X. Q., K.. XX.XX.XXXX B. I., trvale bytom Č., Z. XXX/X,

2) H. Z., K.. XX.XX.XXXX B. I., trvale bytom Z. XXX, prechodne bytom Č., Ž. XX,

s ú v i n n í, ž e

1) dňa 22.10.2019 v presnejšie nezistenom čase od 02.30 hod. do 04.55 hod. v k.ú. obce Lubina, okres Nové Mesto nad Váhom, na štátnej ceste II. triedy č. 581, na začiatku a na konci rekonštruovaného úseku cesty medzi Starou Turou a križovatkou pri Hrušovom, kde sa nachádzala dočasne umiestnená prenosná svetelná signalizácia, ktorá zabezpečuje striedavé riadenie cestnej premávky, spôsobili poruchu prevádzky všeobecne prospešného zariadenia tým spôsobom, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode odstavili osobné motorové vozidlo zn. HONDA HR-V, EČV: K., ktorým obaja na miesto činu prišli, obaja obžalovaní vystúpili z vozidla, pristúpili k betónovej skruži umiestnenej na začiatku rekonštruovaného úseku cesty v smere zo Starej Turej, v ktorej sa nachádzal zdroj napájania prenosnej svetelnej signalizácie, uložený v plechovej skrini s visiacim zámkom, obž. H. Z. kovovou tyčkou vypáčil visiaci zámok na plechovej skrini zariadenia, pričom obaja obžalovaní spoločne odpojili napojenú svetelnú signalizáciu od tam nachádzajúcej sa 1 ks autobaterie zn. VARTA, SILVER ProMotive, šedej farby, M18, 12V, 180 Ah, 1000A, čím ju znefunkčnili a predmetnú autobateriu následne obaja obžalovaní spoločne naložili do batožinového priestoru pristaveného motorového vozidla zn. HONDA HR-V, EČV: K., následne s uvedeným motorovým vozidlom odišli na koniec rekonštruovaného úseku cesty v smere do Nového Mesta nad Váhom, kde odstavili uvedené motorové vozidlo na odstavnej ploche pri odbočke z obce Lubina, následne obaja obžalovaní vystúpili z vozidla, pristúpili k betónovej skruži, umiestnenej na začiatku rekonštruovaného úseku cesty v smere z Nového Mesta nad Váhom, v ktorej sa nachádzal zdroj napájania prenosnej svetelnej signalizácie, uložený v plechovej skrini s visiacim zámkom a obž. H. Z. kovovou tyčkou vypáčil visiaci zámok na plechovej skrini zariadenia, po čom obaja obžalovaní spoločne odpojili napojenú svetelnú signalizáciu od tam nachádzajúcej sa 1 ks autobaterie zn. VARTA, SILVER ProMotive, šedej farby, M18, 12V, 180 Ah, 1000A, čím ju taktiež znefunkčnili a predmetnú autobateriu následne obaja obžalovaní spoločne naložili do batožinového priestoru pristaveného motorového vozidla zn. HONDA HRV, EČV: K., následne s uvedeným motorovým vozidlom odišli preč aj s odcudzenými autobateriami, čím spôsobili poruchu prevádzky prenosnej svetelnej signalizácie až do asi 05.30 hod. dňa 22.10.2019, kedy bola porucha odstránená namontovaním náhradných autobaterií do uvedeného zariadenia, čím spôsobili poškodenú spoločnosť Skanska SK, a.s., so sídlom Bratislava, Krajná 29, IČO: 31 611 788, škodu odcudzením vo výške 400 €,

2) dňa 23.10.2019 v presnejšie nezistenom čase od 04.15 hod. do 05.03 hod. v k.ú. obce Lubina, okres Nové Mesto nad Váhom, na štátnej ceste II. triedy č. 581, na rekonštruovanom úseku cesty medzi Starou Turou a križovatkou pri Hrušovom, kde sa nachádzala dočasne umiestnená prenosná svetelná 1 signalizácia, ktorá zabezpečuje striedavé riadenie cestnej premávky, spôsobili poruchu prevádzky všeobecne prospešného zariadenia tým spôsobom, že po predchádzajúcej vzájomnej dohode na odstavnej ploche pri odbočke z obce Lubina odstavili osobné motorové vozidlo zn. HONDA HR-V, EČV: K., ktorým obaja obžalovaní na miesto prišli, obaja obžalovaní vystúpili z vozidla, pristúpili k betónovej skruži umiestnenej na začiatku rekonštruovaného úseku cesty v smere z Nového Mesta nad Váhom, v ktorej sa nachádzal zdroj napájania prenosnej svetelnej signalizácie, uložený v plechovej skrini s visiacim zámkom, kde obž. H. Z. kovovou tyčkou vypáčil visiaci zámok na plechovej skrini zariadenia, pričom obaja obžalovaní spoločne odpojili napojenú svetelnú signalizáciu od tam nachádzajúcej sa 1 ks autobatérie zn. MAFF Premium Battery, Heavy duty, čiernej farby, 190 Ah, 12V, 1200A, čím ju znefunkčnili a predmetnú autobatériu následne obaja obžalovaní spoločne naložili do batožinového priestoru pristaveného motorového vozidla zn. HONDA HR-V, EČV: K., následne s uvedeným motorovým vozidlom odišli preč aj s odcudzenou autobatériou, čím spôsobili poruchu prevádzky prenosnej svetelnej signalizácie až do presnejšie nezisteného času v ranných hodinách dňa 23.10.2019, kedy bola porucha odstránená namontovaním náhradnej autobatérie do uvedeného zariadenia, čím spôsobili poškodenú spoločnosti Skanska SK, a.s., so sídlom Bratislava, Krajná 29, IČO: 31 611 788, škodu odcudzením vo výške 100 €,

t e d a

obaja obžalovaní v bodoch 1,2:

- spoločným konaním úmyselne ohrozili prevádzku podobného všeobecne prospešného zariadenia, a činom spôsobili poruchu prevádzky všeobecne prospešného zariadenia,
- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, a čin spáchali vlámaním,

č í m s p á c h a l i

obaja obžalovaní v bodoch 1,2:

pokračovací zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. h), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona, spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný X. Q.

Podľa § 286 ods. 2 Trestného zákona, 41 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l), n), § 37 písm. h) Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. k) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne uchádzať sa o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Obžalovaný H. Z.

Podľa § 286 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s prihladnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 23.12.2019 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 625/19/3304-12 zo dňa 18.12.2019 na obžalovaných X. Q. U. H. Z., stíhaných pre pokračovací zločin poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. h), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona, spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Súd vo veci nariadil viacero pojednávaní, ktoré sa neuskutočnili pre neprítomnosť obžalovaného Q.. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 2.6.2020 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom za prítomnosti oboch obžalovaných (obžalovaný Q. bol predvedený) po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásili podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne preto súd postupoval podľa § 257 ods. 5 Tr. por. a obžalovaným kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré obžalovaní odpovedali :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď všetkých obžalovaných : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď všetkých obžalovaných : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď všetkých obžalovaných : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
odpoveď všetkých obžalovaných : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď všetkých obžalovaných: áno.

Nakoľko obžalovaní odpovedali na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti ich priznania viny, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaných o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaných uznal za vinných z pokračovacieho zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. h), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona, spáchané formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní dňa 2.6.2020 vykonal dokazovanie iba oboznámením listinných dôkazov v súlade s ustanovením § 269 Trestného poriadku a to tak ako je uvedené v zápisnici z hlavného pojednávania a vyhlásil rozsudok.

V prvom rade súd konštatuje, že ihneď po vyhlásení rozsudku sa obžalovaný X. Q. vzdal práva podať odvolanie a to aj za oprávnené osoby a rovnako prokurátor sa vo vzťahu k obžalovanému Q. vzdal práva podať odvolanie. Preto vo vzťahu k obžalovanému Q. je vec právoplatne rozhodnutá a preto neobsahuje rozsudok bližšie odôvodnenie vo vzťahu k obžalovanému Q.. Obžalovaný Z. si ponechal lehotu na podanie odvolania, rovnako prokurátor vo vzťahu k nemu.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného H. Z. vyplýva, že bol tri krát v minulosti odsúdený za spáchanie trestného činu a to dva krát za majetkovú trestnú činnosť, kde pri jednom odsúdení je osvedčený a jeden krát za nebezpečné vyhrážanie a to aj na hlavnom pojednávaní oboznámeným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/58/2019 zo dňa 18.9.2019, právoplatného dňa 19.9.2019 na podmienený 10-mesačný trest odňatia slobody so skúšobnou dobou 24 mesiacov do 19.9.2021, okrem toho mu bola uložená aj povinnosť zamestnať sa alebo sa uchádzať o zamestnanie, psychoterapia a ochranné liečenie protitoxikomanické ústavne.

Z úradnej činnosti má súd vedomosť o tom, že obžalovaný H. Z. má na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/23/2020 ďalšiu trestnú vec pre majetkovú trestnú činnosť krádeže spáchanú v spolupáchateľstve ku ktorej sa priznáva.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov a správnych deliktov vyplýva, že obžalovaný Z. spáchal 4 priestupky na úseku dopravy. Opakovane bol postihnutý za priestupok, že viedol motorové vozidlo a nemal ešte vodičský preukaz, čo potvrdil aj na hlavnom pojednávaní.

Z lustrácie v sociálnej poisťovni vyplýva, že obžalovaný Z. mal viacero zamestnaneckých pomerov, viac menej s určitými prestávkami pracoval, pracoval aj na dohody o vykonaní práce. Od 1.1.2020 zamestnaný nie je.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že sa páchatel priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona prítiažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona prítiažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchateľa v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchateľa za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona súd zaradí páchateľa na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

- a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
- b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchateľa hľadí, ako keby nebol odsúdený.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchateľa trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchateľa a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchateľa si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchateľa. Možnosť nápravy

páchateľa konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihliadnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovanému H. Z. ako druh trestu trest odňatia slobody a to pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaných zistil dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal a svoj čin úprimne oľutoval a ďalej aj podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to jednak súdu, keďže obžalovaný svojim vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenil súd od dokazovania ich viny, ktorou skutočnosťou napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti a prispel k hospodárnosti konania, pričom priznával sa od začiatku prípravného konania. Osobitne súd pri priznávaní tejto poľahčujúcej okolnosti aj napriek tomu, že ukladal trest pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby postupom per analogiam ako by tomu bolo v konaní o dohode o vine a treste, prihliadol aj na prokurátorom vyzdvihovanú spoluprácu obžalovaného a jeho napomáhanie nielen v tejto ale aj v iných trestných veciach (najmä drogových) a preto súd mal za to, že obžalovanému možno túto poľahčujúcu okolnosť priznať a jej priznanie je aj spravodlivé. Koniec koncov aj sám prokurátor navrhol priznať obom obžalovaným túto poľahčujúcu okolnosť aj vtedy, keď obžalovanému Q. sám navrhol uloženie trestu pod zákonnú dolnú hranicu trestnej sadzby. U obžalovaného Z. zistil súd dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písm. m), a h) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený a spáchal viac trestných činov. Za takto určených poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol potom ich pomer vyrovnaný 2:2 a nedošlo k zmene trestnej sadzby.

Súd sa pri konečných úvahách o ukladaní trestu a jeho výmere riadil základnými zásadami pre ukladanie trestu a prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, postoj k spáchanej trestnej činnosti, spoluprácu a dospel k záveru, že u obžalovaného Z. je nielen zákonným ale aj spravodlivým a v súlade so zásadou individualizácie trestu trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. V prvom rade súd uvádza, že trest ukladal v zmysle prísnejšieho trestného činu, zločinu poškodzovania a ohrozovania prevádzky všeobecne prospešného zariadenia podľa § 286 ods. 1 písm. h), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, kde v odseku 2 je rozpätie trestnej sadzby 4 až 8 rokov. Tiež je nevyhnutné uviesť, že na rozdiel od spoluobžalovaného Q., na ktorého sa hľadelo ako by nebol odsúdený, obžalovaný Z. sa spáchania skutku dopustil iba mesiac po právoplatnom odsúdení za prečin nebezpečného vyhrážania. Dopustil sa ho teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, toto podmienené odsúdenie zjavne na neho nemalo dostatočný vplyv, aby vykonal nápravu svojho života, pričom k náprave mu nepomohlo ani to, že bol v danej veci určitú dobu aj väzobne stíhaný. Súd mu tak musel ukladať pri rešpektovaní § 49 ods. 2 Trestného zákona trest nepodmienený, pričom vzhľadom k tomu, že spáchal zločin, neprichádzalo do úvahy ani uloženie žiadneho alternatívneho trestu. Na druhej strane vzhľadom na to, že obžalovaný Z. sa priznal k trestnej činnosti, oľutoval ju, urobil vyhlásenie na hlavnom pojednávaní, že je vinný, spolupracuje nielen v tomto konaní ale aj v inom konaní, kde napomáha objasňovaniu inej trestnej činnosti ako aj na to, že má pracovné návyky, súd mal za to, že trestná sadzba 4 roky by bola pre neho neprímerane prísna, preto za použitia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam mu uložil úhrnný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 3 roky. Súd pritom záverom dodáva, že trestná činnosť oboch obžalovaných bola spáchaná v spolupáchateľstve, preto by ani nebolo spravodlivé, aby jeden obžalovaný mal znížený trest na 3 roky a druhý by mal 4 roky. Je pravdou, že trestná minulosť obžalovaného Z. je závažnejšia ako Q., ale táto trestná minulosť je u neho zohľadnená ukladaním nepodmieneného trestu, ktorý je bez pochybností vždy trestom prísnejším oproti trestu, ktorého výkon súd podmiennečne odloží. Záverom súd dodáva, že obžalovaní sa dopustili závažného konania, keď spôsobili poruchu prevádzky všeobecne prospešného zariadenia, prenosnej

svetelnej signalizácie, kedy mohlo dôjsť k závažným následkom nielen na majetku ale aj na živote a zdraví obyvateľov preto tresty odňatia slobody vo výmere 3 roky sú plne zodpovedajúce spáchaným trestným činom pri prihladnutí aj k ostatným vyššie popísaným skutočnostiam.

Pretože obžalovaný nebol v posledných 10 rokov vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho za použitia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložený trest podľa názoru súdu naplňuje účel trestu, plní funkciu ochrany spoločnosti a plní funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Rozsudok neobsahuje výrok o škode, nakoľko hoci si poškodený pôvodne v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody, po vrátení batérii, tento nárok zobral späť a náhradu škody nežiadal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.